

1 Daarna gebeurde dit.

Absalom, de zoon van David, had een mooie zus, en haar naam was Tamar.

En Amnon, de zoon van David, werd verliefd op haar.

2 Amnon kreeg het zo benauwd om zijn zus Tamar dat hij er bijna ziek van werd, want zij was een maagd, zodat zij in de ogen van Amnon onbereikbaar was, onmogelijk om hoe ook maar met haar te maken te krijgen.

3 Nu was Amnon bevriend met zijn neef, wiens naam was Jonadab, zoon van zijn oom Sjim'a, broer van David. En Jonadab was een zeer wijs man.

4 Die vroeg hem: He koningszoon, waarom ben je er zo ellendig aan toe, de ene ochtend na de andere? Wil je het mij niet vertellen?

Toen zei Amnon tegen hem: Tamar, de zus van Absalom mijn broer! Ik ben verliefd op haar.

5 Jonadab zei tegen hem: Ga op je bed liggen en houd je ziek.

Als je vader dan komt om naar je om te zien, moet je tegen hem zeggen:

Laat toch mijn zus Tamar komen om mij met brood te versterken.

En zij zal iets versterkends voor mijn ogen maken

zodat ik het kan zien, en dan zal ik het uit haar hand eten.

6 En Amnon ging liggen en hield zich ziek.

Toen de koning kwam om naar hem om te zien, zei Amnon tegen de koning:

Laat toch mijn zus Tamar komen en van harte twee hartskoekjes voor mijn ogen bereiden,

zodat ik uit haar hand versterkt wordt.

7 Toen stuurde David een bode naar Tamar, in het huis, om te zeggen:

Ga naar het huis van je broer Amnon en maak iets versterkends voor hem.

8 Tamar ging naar het huis van haar broer Amnon terwijl hij op bed lag.

Zij nam het deeg, kneedde het, en was voor zijn ogen van harte bezig met het bereiden en toen bakte zij de hartskoeken.

9 Daarop nam zij het bakblik, zette het dichtbij hem neer, maar hij weigerde te eten.

En Amnon zei: Iedereen naar buiten, weg van mij! En iedereen ging bij hem weg.

10 Toen zei Amnon tegen Tamar: Breng de versterking in mijn slaapkamer, zodat ik uit jouw hand versterkt kan worden. Toen nam Tamar de hartskoeken die zij van harte gemaakt had, en bracht ze bij haar broer Amnon in zijn slaapkamer.

11 Toen zij ze hem aanreikte, zodat hij ze zou eten, greep hij haar vast en zei tegen haar: Kom bij me liggen, mijn zus.

12 Maar zij zei tegen hem: Nee, mijn broer, onteer mij niet, want zoiets doet men niet in Israël. Doe deze schandelijke dwaasheid niet.

13 Waar moet ik met mijn schande en verwijten heen? En jij, jij zou een van de dwazen worden van Israël. Praat toch met de koning, want hij zal mij heus niet van je weghouden.

14 Hij wilde echter haar stem niet horen.

Hij overweldigde haar, onteerde haar en lag bij haar.

15 Daarna haatte Amnon haar met een zeer diepe haat. Ja, de haat waarmee hij haar haatte, was groter dan de liefde waarmee hij verliefd op haar was geweest.

Amnon zei tegen haar: Sta op, ga weg!

16 Toen zei zij tegen hem: Er is geen reden mij weg te sturen. Dit kwaad zou groter zijn dan het andere dat je mij gedaan hebt. Maar hij wilde haar niet horen.

17 Hij riep de jongen die hem bediende, en zei:

Stuur deze vrouw naar buiten, weg van mij, en vergrendel de deur achter haar.

18 Zij had een veelkleurig gewaad aan, want dat droegen de dochters van de koning die nog maagd waren als bovenkleed. Zijn bediende bracht haar naar buiten en vergrendelde de deur achter haar.

19 Tamar nam stof en wierp het op haar hoofd, en zij scheurde het veelkleurige gewaad dat zij aanhad, legde haar hand op haar hoofd en ging weg. En al gaande schreeuwde zij het uit.

20 Haar broer Absalom zei tegen haar: Is je broertje Amnon bij je geweest? Nu moet je, mijn zus, erover zwijgen. Hij is tenslotte je broer. Zet je hart niet al te zeer op deze daad. Alleengelaten bleef Tamar zitten, in het huis van haar broer Absalom.

21 Toen koning David van al deze daden hoorde, ontstak hij in hevige woede.

22 Maar Absalom sprak niet met Amnon, geen kwaad en geen goed, want Absalom haatte Amnon, omdat hij zijn zuster Tamar had onteerd.

NBG 1951

1 Daarna gebeurde het volgende. Absalom, de zoon van David, had een bekoorlijke zuster, Tamar geheten; en Amnon, de zoon van David, kreeg haar lief. 2 Amnon leed er zó onder, dat hij ziek werd om der wille van zijn zuster Tamar; want zij was een maagd en het leek Amnon onmogelijk haar iets aan te doen. 3 Nu had Amnon een vriend, Jonadab geheten, de zoon van Sima, de broeder van David; en Jonadab was een zeer schrander man. 4 Deze zeide tot hem: Waarom, o koningszoon, ziet gij er elke morgen zo bedrukt uit? Zoudt gij het mij niet meedelen? En Amnon zeide tot hem: Ik heb Tamar, de zuster van mijn broeder Absalom lief. 5 Toen zeide Jonadab tot hem: Leg u te bed en houd u ziek. Wanneer uw vader u dan komt bezoeken, dan moet gij tot hem zeggen: laat toch mijn zuster Tamar komen om mij te eten te geven. Als zij dan voor mijn ogen het voedsel bereidt, zodat ik het zien kan, dan zal ik dat uit haar hand eten. 6 Daarop ging Amnon te bed liggen en hield zich ziek. Toen de koning hem kwam bezoeken, zeide Amnon tot de koning: Laat toch mijn zuster Tamar komen om voor mijn ogen een paar koeken te bakken, dat ik die uit haar hand ete. 7 Toen zond David aan Tamar in het paleis de boodschap: Ga naar het huis van uw broeder Amnon en bereid hem voedsel. 8 Toen ging Tamar naar het huis van haar broeder Amnon, die te bed lag, en zij nam deeg, kneedde het, maakte er voor zijn ogen koeken van en bakte ze. 9 Daarop nam zij de pan en diende ze voor hem op, maar Amnon weigerde te eten en zeide: Laat iedereen bij mij weggaan. Toen ging iedereen bij hem weg. 10 Daarop zeide Amnon tot Tamar: Breng mij het eten in de slaapkamer, opdat ik het uit uw hand ete. En Tamar nam de koeken die zij bereid had, en bracht die aan haar broeder Amnon in de slaapkamer. 11 Toen zij hem het eten aanreikte, greep hij haar vast en zeide tot haar: Kom, ga bij mij liggen, mijn zuster. 12 Maar zij zeide tot hem: Neen, mijn broeder, onteer mij niet, want zo iets doet men niet in Israël; doe toch niet zulk een schandelijke dwaasheid. 13 En ik, waarheen zou ik met mijn schande gaan? En gij, gij zoudt in Israël voor een dwaas gehouden worden. Nu dan, spreek toch met de koning, want hij zal u mij niet weigeren. 14 Hij wilde echter naar haar niet luisteren, maar overweldigde haar, onteerde en verkrachtte haar. 15 Daarna kreeg Amnon een zeer grote afkeer van haar; ja, de afkeer die hij tegen haar kreeg, was groter dan de liefde waarmee hij haar had liefgehad; en Amnon zeide tot haar: Sta op, ga weg! 16 Toen sprak zij tot hem met het oog op dit grote kwaad: Mij weg te zenden is erger dan het andere dat gij mij aangedaan hebt. Maar hij wilde naar haar niet luisteren, 17 en riep zijn knecht, die hem bediende, en zeide: Breng ze bij mij vandaan, naar buiten, en grendel de deur achter haar. 18 Zij nu droeg een pronkgewaad; want in zulke lange gewaden gingen de dochters van de koning, zolang zij maagden waren, gekleed. En zijn dienaar bracht haar naar buiten en grendelde de deur achter haar. 19 Toen strooide Tamar as op haar hoofd, scheurde het pronkgewaad dat zij droeg, legde haar hand op haar hoofd en ging al jammerend heen. 20 En haar broeder Absalom zeide tot haar: Heeft uw broeder Amnon omgang met u gehad? Nu dan, mijn zuster, zwijg erover; hij is uw broeder, trek u dit niet te zeer aan. En Tamar ging in het huis van haar broeder Absalom wonen, als een eenzame. 21 Toen de koning David dit alles hoorde, werd hij zeer toornig. 22 Absalom sprak echter met Amnon noch ten kwade noch ten goede, maar Absalom haatte Amnon, omdat deze zijn zuster Tamar onteerd had.

NBV 2004

1 Enige tijd later gebeurde het volgende. Absalom, een zoon van David, had een zuster die Tamar heette. Ze was heel mooi. Amnon, de oudste zoon van David, werd verliefd op haar. 2 Maar omdat ze als jong meisje onder streng toezicht stond, zag hij geen kans om haar te benaderen. Hij werd bijna ziek van verlangen naar zijn halfzuster. 3 Nu was Amnon bevriend met zijn neef Jonadab, de zoon van Davids broer Sima, en deze Jonadab was iemand met veel ervaring. 4 'Zeg eens, Amnon,' vroeg hij aan de koningszoon, 'waarom ben je toch al dagenlang zo neerslachtig?' Amnon antwoordde: 'Omdat ik verliefd ben op Tamar, de zuster van mijn broer Absalom.' 5 Jonadab raadde hem aan: 'Ga op je bed liggen en doe alsof je ziek bent. Wanneer je vader dan naar je komt kijken, moet je tegen hem zeggen: "Kon Tamar maar komen om me te eten te geven. Als zij hier iets versterkends klaarmaakt zodat ik het met eigen ogen kan zien, dan zal ik wel eten."' 6 Dus ging Amnon op bed liggen en deed hij alsof hij ziek was. Toen de koning

naar hem kwam kijken, zei Amnon tegen hem: 'Kon Tamar maar komen en hier twee hartenkoeken klaarmaken. Als zij ze me aanreikt, zal ik wel eten.' 7 Meteen stuurde David een boodschap naar Tamar: 'Ga vlug naar Amnon en maak iets versterkends voor hem klaar.'

8 Tamar ging naar het huis van haar broer Amnon. Terwijl hij op bed bleef liggen, maakte ze deeg, kneedde het en vormde er onder zijn ogen harten van. Toen ze de hartenkoeken gebakken had, 9 zette ze de schaal klaar, maar Amnon weigerde te eten. Hij stuurde alle aanwezigen weg 10 en zei toen tegen Tamar: 'Breng de koeken hier en reik ze me met je eigen handen aan.' Tamar bracht de hartenkoeken naar het slaapvertrek van haar broer Amnon 11 en hield ze hem voor. Maar hij greep haar beet en zei tegen haar: 'Kom, mijn zusje, kom bij me liggen.' 12 Ze smeekte: 'Nee, mijn broer, laat dat! Raak me niet aan! Zoiets schandelijks doet men in Israël toch niet! 13 Denk eens aan mij, wat moet er van me worden als ik van mijn eer ben beroofd? En denk eens aan jezelf, heel Israël zal schande van je spreken. Praat toch eerst met de koning, hij zal jou mijn hand heus niet weigeren.' 14 Maar hij wilde niet luisteren naar wat ze zei, en hij overweldigde haar en onteerde haar en verkrachtte haar.

15 Meteen welde een diepe haat in Amnon op. Hij haatte haar zelfs meer dan hij haar eerst had liefgehad. 'Sta op, ga weg!' beet hij haar toe. 16 Tamar riep uit: 'Dat kun je niet doen! Me wegsturen is nog erger dan het andere dat je me al hebt aangedaan.' Maar hij wilde niet naar haar luisteren. 17 Hij riep zijn bediende en zei: 'Laat die vrouw uit mijn ogen verdwijnen. Zet haar het huis uit en doe de deur achter haar op slot.' 18 Tamar droeg een veelkleurig gewaad, zoals de jonge, huwbare koningsdochters dat als overkleed droegen. Toen Amnons bediende haar op straat had gezet en de deur achter haar had vergrendeld, 19 wierp ze stof over haar hoofd en scheurde ze haar veelkleurig kleed. Ze greep naar haar hoofd en liep jammerend naar huis. 20 Daar vroeg haar broer Absalom haar: 'Is Amnon je te na gekomen? Zwig dan, zusje, hij is je broer; je doet er beter aan het te laten rusten.' Tamar bleef voortaan bij haar broer Absalom, van het leven afgesneden. 21 Toen koning David hoorde wat er gebeurd was, werd hij woedend. 22 Absalom sprak er niet met Amnon over, er viel tussen hen geen onvertogen woord, maar hij haatte hem omdat hij zijn zuster Tamar had onteerd.

Herziene Statenvertaling 2010

1 Daarna gebeurde het volgende. Absalom, de zoon van David, had een knappe zuster, en haar naam was Tamar. En Amnon, de zoon van David, kreeg haar lief.

2 Amnon leed om zijn zuster Tamar tot hij er ziek van werd, want zij was een maagd, zodat het in de ogen van Amnon moeilijk was haar iets aan te doen.

3 Maar Amnon had een vriend, van wie de naam Jonadab was, een zoon van Simea, een broer van David. Jonadab was een heel wijze man.

4 Die zei tegen hem: 'Waarom ben je er morgen na morgen zo ellendig aan toe, zoon van de koning? Zou je het mij niet vertellen?' Toen zei Amnon tegen hem: 'Ik heb Tamar, de zuster van mijn broer Absalom, lief.'

5 Jonadab zei tegen hem: 'Ga op je slaappleeds liggen en houd je ziek. Als je vader dan komt om naar je te kijken, moet je tegen hem zeggen: 'Laat mijn zuster Tamar toch komen om mij brood te doen eten. Als zij voor mijn ogen eten klaarmaakt zodat ik het kan zien, zal ik het uit haar hand eten.'

6 Amnon ging liggen en hield zich ziek. Toen de koning kwam om naar hem te kijken, zei Amnon tegen de koning: 'Laat mijn zuster Tamar toch komen en twee koeken voor mijn ogen klaarmaken, zodat ik die uit haar hand kan eten.'

7 Toen stuurde David een bode naar Tamar, in het huis, om te zeggen: 'Ga toch naar het huis van je broer Amnon en maak eten voor hem klaar.'

8 Tamar ging naar het huis van haar broer Amnon terwijl hij daar lag. Zij nam deeg, kneedde het, maakte voor zijn ogen koeken en bakte de koeken.

9 Daarop nam zij de pan en schudde die voor hem leeg, maar hij weigerde te eten. En Amnon zei: 'Laat iedereen bij mij weggaan. Iedereen ging toen bij hem weg.'

10 Toen zei Amnon tegen Tamar: 'Breng het eten in de kamer, zodat ik het uit je hand kan eten.' Toen nam Tamar de koeken die zij gemaakt had, en bracht ze bij haar broer Amnon in de kamer.

11 Toen zij die bij hem bracht om te eten, greep hij haar en zei tegen haar: Kom, slaap met mij, mijn zuster.

12 Maar zij zei tegen hem: Nee, mijn broer, verkracht mij niet, want zoiets doet men niet in Israël; doe deze schandelijke daad niet.

13 Want ik, waar zou ik mijn schande brengen? En wat jou betreft, jij zou zijn als een van de dwazen in Israël. Welnu, spreek toch met de koning, want hij zal mij aan jou niet onthouden.

14 Hij wilde echter niet naar haar stem luisteren, maar omdat hij sterker was dan zij, verkrachtte hij haar en sliep met haar.

15 Daarna haatte Amnon haar met een heel diepe haat. Ja, de haat waarmee hij haar haatte, was groter dan de liefde waarmee hij haar had liefgehad. Amnon zei tegen haar: Sta op, ga weg!

16 Toen zei zij tegen hem: Er zijn geen redenen om mij weg te sturen. Dit kwaad zou groter zijn dan het andere dat je mij aangedaan hebt. Maar hij wilde niet naar haar luisteren.

17 Hij riep zijn knecht, zijn bediende, en zei: Stuur die vrouw toch bij mij vandaan, naar buiten, en doe de deur achter haar op slot.

18 Zij had een veelkleurig gewaad aan, want dat droegen de dochters van de koning die nog maagd waren als bovenkleed. Zijn bediende bracht haar naar buiten en deed de deur achter haar op slot.

19 Toen deed Tamar as op haar hoofd, scheurde het veelkleurige gewaad dat zij aanhad, legde haar hand op haar hoofd en liep al schreeuwend weg.

20 Haar broer Absalom zei tegen haar: Is je broertje Amnon bij je geweest? Nu dan, zus van mij, zwijg erover, hij is je broer; neem het niet al te zeer ter harte. Daarna woonde Tamar, eenzaam, in het huis van haar broer Absalom.

21 Toen koning David al deze dingen hoorde, ontstak hij in hevige woede.

22 Maar Absalom sprak niet met Amnon, geen kwaad en geen goed, want Absalom haatte Amnon, omdat hij zijn zuster Tamar verkracht had.

Naardense Bijbel 2014

1 Hierna geschiedt het:
 Davids zoon Absalom
 heeft een knappe zuster en haar naam is Tamar,-
 en op haar wordt verliefd: Davids zoon Amnon.

2 Het benauwt Amnon, tot ziekwordens toe,-
 omwille van Tamar, zijn zus,
 want zij is maagd,
 en het is onmogelijk in Amnons ogen
 om haar wat-ook-maar aan te doen.

3 Amnon heeft een metgezel,
 zijn naam is Jonadav,
 zoon van Sjima, broer van David;
 deze Jonadav
 is een zeer wijs man.

4 Hij zegt tot hem:
 waarom wel ben jij zo minnetjes, zoon van de koning,- ochtend
 aan ochtend?-
 wil je dat niet aan mij melden?
 Amnon zegt tot hem:
 op Tamar,
 een zus van mijn broer Absalom
 ben ik verliefd!

5 Dan zegt Jehonadav tot hem:

ga liggen op je ligbank en houd je ziek;
zal je vader komen om je te zien,
zeggen zul je dan tot hem:
moge toch komen mijn zuster Tamar en mij verkwikken met brood,
ze moet voor mijn ogen de verkwikking klaarmaken
zodat ik het kan zien;
eten zal ik dan uit haar hand!

6 Amnon gaat liggen en houdt zich ziek;
als de koning komt om hem te zien
zegt Amnon tot de koning: moge toch komen
mijn zuster Tamar,
en voor mijn ogen twee hartenkoekjes hardmaken,
dan vind ik verkwikking uit haar hand!

7 David zendt bericht naar Tamars huis en laat zeggen:
ga toch
naar het huis van Amnon, je broer,
en maak voor hem de verkwikking klaar!

8 Dan gaat Tamar
naar het huis van Amnon, haar broer, die daar ligt;
zij neemt het deeg, kneedt het, maakt voor zijn ogen harten,
en kookt de hartenkoeken.

9 Ze neemt de pan op en zet ze voor zijn aanschijn neer;
maar hij weigert te eten;

Amnon zegt:
doet alleman naar buiten, bij mij vandaan!-
en ze gaan naar buiten, alleman, bij hem vandaan.

10 Dan zegt Amnon tot Tamar:
kom met de verkwikking in de binnenkamer,
dan verkwik ik mij uit jouw hand!

En Tamar neemt
de hartenkoeken die ze gemaakt heeft op
en komt daarmee binnen bij Amnon, haar broer, in de
binnenkamer;

11 ze reikt ze hem aan om te eten;
maar hij grijpt haar vast en zegt tot haar:
kom hier, slaap met mij, zusje van mij!

12 Zij zegt tot hem:
nee, broer van mij, verneder mij niet,
want zo doet men niet in Israël;
doe deze dwaasheid niet!-

13 ik,
waarheen moet ik gaan met mijn schande!,
en jij,
jij wordt als de eerste de beste van de dwazen in Israël;
nu dan, spreek toch tot de koning,
want die zal mij niet aan jou onthouden!

14 Maar hij heeft niet naar haar stem willen horen:
hij is sterker dan zij, vernedert haar
en ligt bij haar neer.

15 En dan haat Amnon haar

met een zeer grote haat,
ja, groter
is de haat waarmee hij haar haat
dan de liefde waarmee hij op haar verliefd is geweest;
en Amnon zegt tot haar: sta op, ga weg!
16 Zij zegt tot hem:
daar is geen reden voor,-
dit kwaad zou groter zijn
dan het andere dat je met mij hebt gedaan,
mij heenzenden!
Maar hij heeft niet naar haar willen horen.
17 Hij roept
zijn hulpjongen, zijn bediende,
en zegt:
zenden jullie haar toch bij mij vandaan, naar buiten!,
en vergrendel de deur achter haar!
18 Zij heeft een veelkleurige mantel aan,
want zó kleden zich de dochters van de koning die maagd zijn
van oudsher;
als zijn bediende haar uitdrijft naar buiten
en de deur achter haar heeft vergrendeld,
19 neemt Tamar as op haar hoofd
en de veelkleurige mantel die zij aanhad heeft ze verscheurd;
ze legt haar hand op haar hoofd
en gaat en gaat maar, heeft het uitgeschreeuwd.
20 Dan zegt haar broer Absalom tot haar:
is je broer Aminon bij je geweest?-
nu dan, zus van mij, zwijg,- hij is je broer,
zet niet je hart op deze zaak!
Verlaten blijft Tamar zitten
in het huis van haar broer Absalom.
21 Als ten slotte koning David
al deze besproken zaken
heeft gehoord,-
ontbrandt het bij hem bovenmate.
22 Nooit meer heeft Absalom met Amnon gesproken
ten kwade of ten goede;
want Absalom is Amnon gaan haten
om de zaak dat hij
zijn zuster, Tamar, heeft vernederd.